

SINJ

Molitva suprotiva Turkom

Crkva Čudotvorne Gospe Sinjske u petak 13. svibnja 2016. bila je mjesto iznimno značajna događaja za grad Sinj, ali i daleko šire. Praizvedbu oratorija Šime Marovića *Molitva suprotiva Turkom* na stihove Marka Marulića podarili su solisti Dubravka Šeparović Mušović (mezosopran) i Ljubomir Puškarić (bariton), uz mješoviti zbor i orkestar splitskoga HNK-a, pod ravnanjem Harija Zlodre.

Dupkom puna i osobito akustična središnja sinjska crkva pokazala se inspirativnom za velik glazbeni događaj. Svi koji pratimo skladateljski rad Šime Marovića nedvojbeno ističemo da je riječ o njegovu najzrelijem djelu. Stihovi otca hrvatske književnosti vrlo su potresni – govore o stradavanju naših ljudi od Turaka, koji su harali dalmatinskim zaleđem, bez milosti ubijali Hrvate i rušili crkve. Europa se bez grižnje savjesti oglušila na Marulićeve vapaje za pomoć. Svjedočili smo ponavljanju povijesti i tijekom Domovinskog rata, kad su Turke zamijenili srpski agresori, a Europa je ostala jednako beščutna, mirno prateći stradavanje cijeloga hrvatskog naroda u tek nastaloj državi.

Molitva suprotiva Turkom zrcali Marovićevo duboko poniranje u i danas aktualne Marulićeve stihove. Riječ je o pjesmi u 172 dvostruko rimovana dva-naesterca, napisanoj krajem 15.

stoljeća, a koja sadrži akrostih: »Samo nas Bog može spasiti od nevolje naših neprijatelja Turaka«, što ga je otkrio Luko Paljetak. Marović je izvršio izbor stihova i podijelio ih u tri dijela. Glazbom je vrlo vjerno slijedio tekst, pazeći na naglaske i prirodu stihova. U njezinom tijeku prepoznaje se gregorijanski koral, utemeljen na modalnosti, ali i pučki prizvuk dalmatinskoga kraja u svijetlome duru, koji daje nadu u mirniju i vedriju sutrašnjicu. Himnički završetak je vrhunac takva izričaja – vjera u Boga i molitva Gospi održale su hrvatski narod na hrvatskim prostorima kroz vjekove teških stradavanja i nevjerovatne patnje. Oštra disonantna suzvučja oslikavaju dramatičnost i tragičnost zbivanja, ali svjedoče i suvremenost skladateljskog izraza.

Izvedba cjelokupnog ansambla bila je na razini vrijednosti samoga djela. Gotovo nemjerljivim, po svemu iznimnim ocjenjujemo prinos solistice Dubravke Šeparović Mušović (smještene uz oltar Gospe Sinjske), čiji je mezosopran raskošno ispunio crkveni prostor. Topao i vrlo ugodan bariton Ljubomira Puškarića darivao je nadahnut izri-

čaj, prigovorili bismo tek njegovoj zasjenjenosti solisticom u dvopjevima. Zbor je zvučao izvrsno, jer njegova voditeljica Ana Šabašová radi na tonu i uravnoteženosti pjevanja, što se čulo u svakom njegovu nastupu. Uvjerljivo je izražavao dramatičnost, ali i lirske ugođaje bogatim dinamičkim nijansama. Orkestar je bio zaista spreman, samo šteta što su limeni puhači u forte dinamici povremeno prekrivali zbor. Zanimljivost instrumentalnog zvuka obogatila je čembalistica Tetyana Borščagivska.

Velika obljetnica – 300. godišnjica krunjenja Gospe Sinjske – ovim je događajem dostojanstveno umjetnički obilježena. Organizirali su je Svetište i Župa Čudotvorne Gospe Sinjske, Franjevačka klasična gimnazija u Sinju i Franjevačka provincija Presvetog Otkupitelja, a financijski su izvedbu pomogli franjevci misionari u Njemačkoj.

O srdačnosti prijama iznimno lijepe glazbe, kao i zahvalnosti svim izvođačima, skladatelju Maroviću i svima koji su ovaj vrijedan događaj omogućili, najpotpunije govori glasan pljesak brojnih vjernika.

Tatjana Alajbeg